

NALEŻAJĄCY (3) *part praes act*

Oba a jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w należący).

sg f A należąca (1). ◇ pl N subst należając(e) (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Będący nieodłączną częścią [ku czemu] (3) : obawiać się trzebá/ áby Rákufka Ziemiá y infze ku niey náležáiące/ Tureckich náíázdow y łupiełtwá nie poczułá. *LeovPrzep* B2, B2v; Rzym Papieżowi dárowáł Ludwik Cefarz. Ia Ludwik Cefarz/ dáię tobie błogofławionemu Piotrowi [...] y ie⁸⁰ potomkom náwieki miáłto Rzym: [...] A w Kápániey/ Sorum/ Arquinum/, Theonum/ Kápuám. Y oitzyznę też ku náłzemu imieniu náležáiąca/ [...] y infze tegołz páńftwá miáftá. *KrowObr* 31.*

Cf NALEŻĄCY, NALEŻEĆ

DD